

Kohtuasi C-610/23 [Al Nasiria]ⁱ

Eelotsusetaotluse kokkuvõte vastavalt Euroopa Kohtu kodukorra artikli 98 lõikele 1

Saabumise kuupäev:

3. oktoober 2023

Eelotsusetaotluse esitanud kohus:

Dioikitiko Protodikeio Thessalonikis (Thessaloniki esimese astme halduskohus, Kreeka)

Eelotsusetaotluse kuupäev:

30. juuni 2023

Kaebaja:

FO

Vastustaja:

Ypourgos Metanastevsis kai Asylou (Sisserände- ja varjupaigaministeerium (Kreeka)

Põhikohtuasja ese

Tühistamiskaebus, mis esitati Ypourgos Metanastevsis kai Asylou (Sisserände- ja varjupaigaministeerium) kaebusi käsitleva sõltumatu komisjoni otsuse peale, millega jäeti ilmselge põhjendamata tõttu rahuldamata kaebus, mille kaebaja esitas oma rahvusvahelise kaitse taotluse tagasilükkamise otsuse peale.

Eelotsusetaotluse ese ja õiguslik alus

Direktiivi 2013/32 artikli 46 tõlgendamine – koostoimes direktiivi 2008/115 sätetega ja arvestades Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklit 47 – ja liikmesriikide menetlusautonoomia, võrdväärse ja tõhususe põhimõtte tõlgendamine – ELTL artikkel 267

ⁱ Käesoleva kohtuasja nimi on väljamõeldud nimi. See ei vasta ühegi menetluspoole tegelikule nimele.

Eelotsuse küsimused

1. Kas seadusandja võib direktiivi 2013/32 artiklis 46 sätestatud õiguskaitsevahendi olulisust arvestades tuletada õiguskaitsevahendi ebaõige kasutamise eelduse ja järelikult võimaluse, et see lükatakse asja täielikult ja *ex nunc* läbi vaatamata tagasi, kuna see on selgelt põhjendamatu (millega kaasneb ka vabatahtliku lahkumise tähtaja määramata jätmine seaduse nr 3907/2011 artikli 22 lõike 4 ja direktiivi 2008/115 artikli 7 tähenduses), põhjusel, et [rahvusvahelise kaitse] taotleja ei tulnud isiklikult komisjoni, kes juhtumit analüüsis?

2. a. Kui leitakse, et küsimus kuulub liikmesriikide menetlusautonoomia põhimõtte raamesse, kas siis tuleb samasuguseid riigisiseseid menetlusnorme pidada võrdväärse põhimõtte analüüsis normideks, mis reguleerivad menetlusi halduskomisjonides, kes menetlevad riigisiseseid õiguskaitsevahendeid, või menetlusnormideks, mis reguleerivad sisuliste kaebuste (või tühistamiskaebuse) esitamist halduskohtutele.

b. Kas isiklikult kohale tulemise kohustuse (või kohustuse saata seaduse nr 4636/2019 artikli 78 lõikes 3 sätestatud tõend juhtudel, mil see on ette nähtud) ette nägemine on kooskõlas liidu õiguse tõhususe põhimõttega ning eelkõige õiguse tõhusatele õiguskaitsevahenditele tegeliku kasutamisega? Selles olukorras küsitakse lisaks, kas esiteks on asjakohane eeldus, et seaduse nr 4636/209 artikli 97 lõikes 2 sätestatud õiguskaitsevahendi esitamise õiguse ebaõige kasutamine vastab ühise kogemuse õpetustele, ja teiseks, et rahvusvahelise kaitse taotluste (esimeses astmes) läbivaatamise raames kaasneb sama käitumisega taotluse vaikiva tagasivõtmise eeldus, mitte taotluse tagasilükkamine seetõttu, et taotlus on selgelt põhjendamatu?

Liidu õiguse asjakohased sätted ja Euroopa Kohtu praktika

Euroopa Liidu toimimise leping: artikkel 78

Euroopa Liidu põhiõiguste harta (edaspidi „harta“): artikkel 47

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2013. aasta direktiiv 2013/32/EL rahvusvahelise kaitse seisundi andmise ja äravõtmise menetluse ühiste nõuete kohta (ELT 2013, L 180, lk 60): artikkel 28, artikli 31 lõige 8, artikli 32 lõiked 1 ja 2, artiklid 46 ja 47.

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. detsembri 2011. aasta direktiiv 2011/95/EL, mis käsitleb nõudeid, millele kolmandate riikide kodanikud ja kodakondsuseta isikud peavad vastama, et kvalifitseeruda rahvusvahelise kaitse saajaks, ning nõudeid pagulaste või täiendava kaitse saamise kriteeriumidele vastavate isikute ühetaolisele seisundile ja antava kaitse sisule (ELT 2011, L 337, lk 9): artikkel 4.

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. detsembri 2008. aasta direktiiv 2008/115/EÜ ühiste nõuete ja korra kohta liikmesriikides ebaseaduslikult viibivate kolmandate

riikide kodanike tagasisaatmisel (EÜT 2008, L 348, lk 98): artikli 7 lõige 4 ja artikli 11 lõige 1.

6. oktoobri 1982. aasta kohtuotsus Cilfit jt (283/81, EU:C:1982:335); 21. detsembri 2011. aasta kohtuotsus NS (C-411/10 ja C-439/10, EU:C:2011:865); 31. jaanuari 2013. aasta kohtuotsus D. ja A. (C-175/11, EU:C:2013:45); 7. novembri 2013. aasta kohtuotsus X jt (C-199/12–C-201/12, EU:C:2013:720); 17. detsembri 2015. aasta kohtuotsus Tall (C-239/14, EU:C:2015:824); 26. veebruari 2015. aasta kohtuotsus Shepherd (C-472/13, EU:C:2015:117); 18. oktoobri 2018. aasta kohtuotsus E. G. (C-662/17, EU:C:2018:847); 19. märtsi 2020. aasta kohtuotsus Bevándorlási és Menekültügyi Hivatal (Tompa) (C-564/18, EU:C:2020:218) ja 9. septembri 2020. aasta kohtuotsus Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides (korduva taotluse läbi vaatamata jätmine – kaebetähtaeg) (C-651/19, EU:C:2020:681).

Riigisisese õiguse asjakohased sätted

Kreeka põhiseadus: artikkel 8, artikli 20 lõige 1, artikkel 87 ja artikli 89 lõige 2.

Seadus 4636/2019 rahvusvahelise kaitse kohta ja muud sätted (*FEK A' 169/1.11.2019*) [(Nomos 4636/2019, Peri Diethnous Prostasias kai alles diataxeis (*FEK A' 169/1.11.2019*): artiklid 2, 4, artikli 5 lõige 1, artikli 9 lõige 1, artikkel 15, artikli 78 lõiked 3 ja 9, artiklid 81, 92, artikli 95 lõige 1 ja artikli 97 lõige 2].

Seadus 4375/2016, Varjupaigateenistuse, kaebusi käsitleva asutuse ja vastuvõtu- ja tuvastamisteenistuse korraldus ja toimimine, vastuvõtu peasekretariaadi asutamine, Kreeka seadusandluse kooskõlla viimine Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2013/32/EL „rahvusvahelise kaitse seisundi andmise ja äravõtmise menetluse ühiste nõuete kohta (uuesti sõnastatud)“ (L 180/29.6.2013) sätetega, sätted rahvusvahelise kaitse saajate tööhõive kohta ja muud sätted (*FEK A' 51/3.4.2016*) ning seaduse nr 4399/6.4.2016 hilisem muudatus: artikli 4 lõige 1 [Nomos 4375/2016, Organosi kai leitourgia Ypiresias Asylou, Archis Prosfygon, Ypiresias Ypodochis kai Taftopoiisis systasi Genikis Grammateias Ypodochis, prosarmogi tis Ellinikis Nomothesias pros tis diataxeis tis Odigias 2013/32/EE tou Evropaikou Koinovouliou kai tou Symvouliou „schetika me tis koines diadikasies gia ti chorigisi kai anaklisi tou kathestotos diethnous prostasias (anadiatyposi)“ (L 180/29.6.2013), diataxeis gia tin ergasia dikaiouchon diethnous prostasias kai alles diataxeis (*FEK A' 51/3.4.2016*)].

Seadus 3907/2011, Varjupaigateenistuse ja esmase vastuvõtu teenistuse asutamine, Kreeka seadusandluse kooskõlla viimine direktiivi 2008/115/EÜ „ühiste nõuete ja korra kohta liikmesriikides ebaseaduslikult viibivate kolmandate riikide kodanike tagasisaatmisel“ sätetega ja muud sätted (*FEK A' 7/26.1.2011*): artikli 22 lõige 4 [Nomos 3907/2011, Idrysi Ypiresias Asylou kai Ypiresias Protis Ypodochis, prosarmogi tis ellinikis nomothesias pros tis diataxeis tis Odigias 2008/115/EK „schetika me tous koinous kanones kai diadikasies sta krati-

meli gia tin epistrofi ton paranomos diamenonton ypikoon triton choron“ kai loipes diataxeis (FEK A’ 7/26.1.2011)].

Asjaolude ja menetluse lühiülevaade

- 1 28. veebruaril 2019 esitas Iraagi kodanikust kaebaja põhikohtuasjas Perifereiako Grafeio Asylou Samoule (Samose piirkondlik varjupaigaamet, Kreeka) rahvusvahelise kaitse taotluse, teatades, et ta lahkus oma päritoluriigist, sest relvastatud rühmitus ohustas usulahkude konflikti tõttu tema elu.
- 2 Kui kaebajat oli tunnustatud raske füüsilise vägivalla ohvrina, vesteldi temaga 24. veebruaril 2020 Perifereiako Grafeio Asylou Thessalonikises (Thessaloniki piirkondlik varjupaigaamet, Kreeka). Kõnealusel juhul teatas ta seoses põhjustega, mis sundisid teda oma päritoluriigist lahkuma, et tal oli romantiline suhe ühe tüdrukuga ja see asetas tema elu ohtu, kuna hõim oli teinud otsuse kaebaja tappa. Sel põhjusel lahkus kaebaja Iraagist, suundus Türgi ja sisenes sealt Kreekasse.
- 3 Tema taotluse läbivaatamise haldusmenetluse käigus esitas kaebaja dokumendi, mis oli suunatud kõikidele hõimudele ja nõudis tema surmamist nende suhtes halvasti käitumise tõttu. Kaebaja teatas, et ta ei taha oma päritoluriiki tagasi minna, sest sel juhul ta tapetakse.
- 4 18. mail 2020 jäeti tema taotlus Thessaloniki piirkondliku varjupaigaameti otsusega rahuldamata, kuna tema väiteid peeti ebausaldusväärseteks, samas kui eespool viidatud dokumenti ei aktsepteeritud tervikliku tõendina.
- 5 27. augustil 2021 esitas kaebaja selle otsuse peale halduskaebuse kaebusi käsitlevale sõltumatule komisjonile. Kaebuse esitamise hetkel teavitati teda sellest, et kaebuse läbivaatamiseks määratud kuupäev oli 11. oktoober 2021 ning et sel kuupäeval peab ta pädevasse kaebusi käsitlevasse sõltumatusse komisjoni isiklikult kohale tulema, välja arvatud juhul, kui ta elab seaduslikult Kentro Ypodochis kai Taftopoiisises (vastuvõtu- ja tuvastamiskeskus, Kreeka, edaspidi „KYT“) või kui talle on kehtestatud liikumispääs või kohustus elada kohas, mis asub väljaspool Atika piirkonda.
- 6 Kaebaja aga ei ilmunud ärakuulamise kuupäeval komisjoni ette. Teinud kindlaks, et kaebaja ei olnud KYT-is, talle ei olnud kehtestatud liikumispääsuid ning tegemist ei olnud vääramatu jõuga, tegi komisjon sel põhjusel otsuse lükata taotlus selge põhjendamatus tõttu tagasi, jättes selle sisuliselt läbi vaatamata, ning tegi tema suhtes tagasisaatmisotsuse riigist vabatahtlikult lahkumise võimalust andmata.
- 7 Kaebaja esitas kaebusi käsitleva sõltumatu komisjoni otsuse (edaspidi „vaidlustatud otsus“) peale tühistamiskaebuse eelotsusetaotluse esitanud kohtule.

Põhikohtuasja kaebaja peamised argumendid

- 8 Kaebaja väidab muu hulgas, et vaidlustatud otsus võeti vastu seaduslike ja piisavate põhjendusteta. Täpsemalt väidab ta, et tema taotlus lükati ebaseaduslikult tagasi ainult seetõttu, et ta ei viibinud selle läbivaatamise ajal kohal, ning ilma et seda oleks nõuetekohaselt sisuliselt analüüsitud, arvestades, et ta ei saanud istungile ilmuda vääramatu jõu tõttu ja eelkõige tulenevalt majandusraskustest, mis takistasid tal jõuda Ateenasse Thessalonikist, kus ta elab.

Eelotsusetaotluse põhjenduste lühiülevaade

- 9 Direktiivid 2011/95 ja 2013/32, mis on osa Euroopa ühisest varjupaigasüsteemist, võeti riigisisesele õiguskorda üle seadusega 4363/2019. Seaduse artikli 92 kohaselt, mis vastab direktiivi 2013/32 artiklile 46, mis käsitleb õigust tõhusale õiguskaitsevahendile kohtus, on rahvusvahelise kaitse taotlejal õigus esitada halduskaebus rahvusvahelise kaitse taotluse tagasilükkamise otsuse peale esimeses astmes.
- 10 Seaduse 4375/2016 artikli 4 lõikega 1, mida on muudetud seadusega 4399/2016, asutati kaebusi käsitlevad sõltumatud komisjonid, kellel on ülesanne analüüsida rahvusvahelise kaitse taotlejate kaebusi, et vaadata õiguslikult ja sisuliselt läbi esimese astme otsused, millega taotlus tagasi lükatakse.
- 11 Vajalike menetluslike tagatiste pakkumiseks nähti ette, et viidatud komisjonid, mida määratletakse kui „peaaegu kohtuid“, koosnevad alaliste kohtunike (tavaliste halduskohtute kohtunike) enamusest. Komisjoni liikmed on oma ülesandeid täites isiklikult sõltumatud ja neil on sõltumatus oma ülesannete täitmisel.
- 12 Lisaks on tagatud erapooletuse põhimõte, arvestades, et komisjonidel on asjaomaste poolte suhtes kolmanda isiku staatus ning nad ei esinda ametiasutusi.
- 13 Otsused, mille komisjonid teevad haldusotsuste peale esitatud halduskaebuste kohta pärast üksikasjalikku õiguslikku ja sisulist analüüsi ning täielike, individuaalsete ja konkreetsete põhjendustega, on pooltele siduvad, sest neid saab edasi kaevata ainult kohtule esitatud kaebusega või tühistamishagiga halduskohtus.
- 14 Eelnevat arvesse võttes ei ole kaebusi käsitlevad sõltumatud komisjonid põhiseaduses sätestatu kohaselt kohtud, vaid komisjonid, kes täidavad kohtulikke pädevusi põhiseaduse artikli 89 lõike 2 tähenduses.
- 15 Lisaks on seaduse 4636/2019 artikli 97 lõikes 2 ette nähtud, et kaebusi käsitlevate sõltumatute komisjonide menetlustes on kaebajal kohustus isiklikult kohal viibida. Ainsad juhud, mil isiklikult ei ole vaja kohal viibida, on loetletud artikli 78 lõikes 3. Tegemist on juhtudega, kus rahvusvahelise kaitse taotleja elab vastuvõtukeskuses või majutusrajatises või talle on kehtestatud liikumispiirang või kohustus elada kindlaksmääratud kohas, mille korral võib teda esindada advokaat

või ta võib saata tõendi, mis kinnitab ühe viidatud juhu olemasolu. Juhul kui rahvusvahelise kaitse taotleja isiklikult kohale ei tule (või ei saada viidatud seaduse artikli 78 lõikes 3 sätestatud tõendit), lükatakse tema kaebus selge põhjendamatusse tõttu tagasi, kuna eeldatakse, et kaebaja on kaebuse esitanud ainult selleks, et lükata edasi või takistada varasema või esseeisva väljasaatmisotsuse täidesaatmist või enda väljasaatmist igal muul viisil.

- 16 Selle kohta märgib eelotsusetaotluse esitanud kohus, et väljakujunenud kohtupraktika kohaselt tuleb direktiivi 2013/32 artiklis 46 ette nähtud kaebevõimaluse tunnusjooned kindlaks määrata vastavalt harta artiklile 47, mille lõpus on igal isikul, kelle liidu õigusega tagatud õigusi ja vabadusi on rikutud, õigus tõhusale õiguskaitsevahendile kohtus, järgides samas artiklis ette nähtud tingimusi (18. oktoobri 2018. aasta kohtuotsus E. G., C-662/17, EU:C:2018:847, punkt 47 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 17 Kui mõnes valdkonnas puuduvad liidu õigusnormid, tuleb iga liikmesriigi õiguskorras menetlusautonoomia põhimõttest lähtudes kehtestada kohtusse pöördumist reguleerivad menetluseeskirjad, mille eesmärk on tagada õigussubjektidele nende õigused, kuid seda tuleb teha nii, et need ei oleks vähem soodsad kui liikmesriigi õiguse kohaldamisalasse kuuluvaid sarnaseid olukordi reguleerivad eeskirjad (võrdväarsuse põhimõte) ega muudaks liidu õigusega antud õiguste teostamist tegelikult võimatuks või ülemäära keeruliseks (tõhususe põhimõte) (19. märtsi 2020. aasta kohtuotsus Bevádorlási és Menekültügyi Hivatal (Tompa), C-564/18, EU:C:2020:218, punkt 63, ja 9. septembri 2020. aasta kohtuotsus Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides korduva taotluse läbi vaatamata jätmise – kaebetähtaeg), C-651/19, EU:C:2020:681, punkt 34).
- 18 Direktiiv 2013/32 ei sisalda konkreetseid sätteid taotlejate kohale tulemise kohta organisse, kes vaatab läbi tõhusat õiguskaitsevahendit direktiivi artikli 46 tähenduses, või selle menetluskohustuse täitmata jätmise tagajärgi. Sellest tulenevalt võib järeldada, et seaduse 4636/2019 artikli 97 lõikes 2 sätestatud isiklikult kohale tulemise kohustuse (või kohustuse saata kõnealuse seaduse artikli 78 lõikes 3 sätestatud tõend) kehtestamine ja selle järgimata jätmise korral taotluse tagasilükkamise sätestamine selge põhjendamatusse tõttu kuuluvad liikmesriikide menetlusautonoomia põhimõtte raamesse ning neid võib täiendavalt analüüsida ainult võrdväarsuse ja tõhususe põhimõtte järgimise seisukohast.
- 19 Direktiivi 2013/32 artikli 32 kohaselt on rahvusvahelise kaitse taotluse selgelt põhjendamatuks pidamise eelduseks see, et taotlust peetakse põhjendamatuks, st et taotlust analüüsitakse sisuliselt. Seaduse 4636/2019 artikli 92 lõikes 2 on aga sätestatud, et kui kaebaja ei tule isiklikult kaebuse istungile kohale, lükatakse kaebus selge põhjendamatusse tõttu tagasi, kuid ilma, et seda sisuliselt analüüsitaks. Lisaks peab Kreeka õiguskorras ette nähtud tõhus õiguskaitsevahend direktiivi 2013/32 artikli 46 lõigete 1 ja 3 ja seaduse 4636/2019 artikli 97 koostoimes tõlgendamise kohaselt tagama haldusotsuse peale esitatud halduskaebuse kaudu faktiliste ja õigusküsimuste täieliku ja *ex nunc* läbivaatamise, mida ei toimu juhul, kui kaebaja ei tule isiklikult

apellatsioonorganisse ehk kaebusi käsitlevasse sõltumatusse komisjoni kohale. Seega tuleb analüüsida, kas seaduse 4636/2019 artikli 97 lõige 2 on direktiivi 2013/32 artikliga 46 kooskõlas.

- 20 Seoses võrdväarsuse põhimõtte järgimisega tuleb märkida, et kuna kaebusi käsitlevad sõltumatud komisjonid täidavad kohtute pädevusi, kuid põhiseaduses sätestatu kohaselt ei tunnustata neid kohtutena, tõusetub küsimus riigisisese õiguses ette nähtud samasuguse menetluse määratlemisest, millega nendes komisjonides vaidlustatud menetlust võrrelda.
- 21 Eelkõige tõusetub küsimus, kas käsitletavaid norme kontrollitakse seoses normidega, mis kehtivad muude haldusastutuste menetluses, kes analüüsivad haldusotsuste peale esitatud halduskaebusi (kui ei ole olemas ühtset menetlusnormide raamistikku, vaid igale institutsioonile erinevad normid ning igal juhul ei ole kohustuslik, et kaebaja viibiks kaebuse käsitlemise ajal isiklikult kohal, vaid ta võib lasta ennast kaitsjal või kolmandal isikul esindada), või isegi seoses halduskohtus menetletavatele sisulistele kaebustele või tühistamiskaebustele kohaldatavate normidega (menetlus, kus ühest küljest ei pea asjaomane isik isiklikult kohal viibima, vaid teda võib esindada advokaat, ja teisest küljest võib sisuliste kaebuste puhul teise kaebuse esitada kindlaksmääratud tingimustel, kui esimene kaebus lükatakse tagasi).
- 22 Küsimus seisneb direktiivi 2013/32 artikli 46 tõlgendamises, st viidatud artiklis ette nähtud tõhusa õiguskaitsevahendi läbivaatamise menetluse sisulise olemuse kohta tehtud otsuses, mitte vastavate menetlusnormide võrreldavuse pelgas analüüsis, mille eelotsusetaotluse esitanud kohus peab läbi viima (Euroopa Kohtu 9. septembri 2020. aasta otsus Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides (korduva taotluse läbi vaatamata jätmine – kaebetähtaeg), C-651/19, EU:C:2020:681, punktid 37–38).
- 23 Lisaks võib tõhususe põhimõtte järgimise kohta väita, et seaduse 4636/2019 artikli 97 lõikes 2 ette nähtud vaidlusalust sätet põhjendab rahvusvahelise kaitse taotluste läbivaatamise menetluste sujuv ja kiire läbiviimine, sest see tagab, et rahvusvahelise kaitse taotlejad on oma kaebuse saatusest veel huvitatud ning nad asuvad jätkuvalt Kreeka territooriumil, nii et välditakse väärtusliku aja kaotamist selliste kaebuste sisulisel läbivaatamisel, mis ei ole taotlejatele endile olulised, ning kiirendada sel viisil muude kaebuste läbivaatamist.
- 24 Seevastu saab lisaks väita, et eespool viidatud säte muudab Euroopa Liidu õiguse kohaldamise võimatuks või ülemäära keeruliseks. Esiteks kehtestab see rahvusvahelise kaitse taotlejatele ebaproportsionaalse kohustuse, sest nad on kohustatud (välja arvatud juhul, kui neile kehtib üks seaduse nr 4636/2019 artikli 78 lõikes 3 ette nähtud eranditest) minema kohale kaebusi käsitlevate sõltumatute komisjonide asukohtadesse Ateenas ainult oma kohalolu kinnitamiseks ja mitte selleks, et neid ära kuulataks, ilma et neid võiks esindada advokaat või teine isik. Teiseks näeb säte ette, et viidatud menetlusnõude

rikkumise tagajärg on kaebeõiguse ebaõige kasutamise eeldus ning selle tulemusel peab kaebuse selge põhjendamata tõttu rahuldamata jätma.

- 25 Seoses eelkõige kaebuse rahuldamata jätmisega selge põhjendamata tõttu ilma, et seda sisuliselt analüüsitaks, tuleb esiteks rõhutada, et direktiivi 2013/32 kohaselt on ametiasutustega suhtlemise kohustuse rikkumine seotud rahvusvahelise kaitse taotlusest vaikiva loobumise eeldusega, mitte taotluse tagasilükkamisega selge põhjendamata tõttu.
- 26 Teiseks on selge põhjendamata tõttu rahvusvahelise kaitse taotluse tagasi lükkamise eeldus direktiivi 2013/32 artikli 32 lõike 2 sõnaselge sõnastuse kohaselt, et taotlus on vähemalt põhjendamata. Seda tingimust ei ole ette nähtud seaduse 4636/2019 artikli 97 lõikes 2, mis reguleerib üksnes menetlust kaebusi käsitlevates sõltumatutes komisjonides ja näeb ette taotluse tagasilükkamise direktiivi 2013/32 artikli 46 tähenduses, kuna see on selgelt põhjendamatu, mis vastab riigisisese õiguse õiguskaitsevahendite tagasilükkamisele vastuvõetamatuse alusel, tulenevalt vorminõuetest, asja sisuliselt analüüsimata.
- 27 Kolmandaks on taotluse selge põhjendamata tõttu tagasilükkamisel ulatuslikumad tagajärjed, kuna sellega kaasneb vabatahtlikuks lahkumiseks tähtaja määramata jätmine ja kolmanda riigi kodanikule sisenemiskeelu kehtestamine (vt direktiivi 2008/115 artikli 7 lõige 4 ja artikli 11 lõike 1 punkt a).
- 28 Neljandaks ei vasta seaduse 4636/2019 artikli 97 lõikes 2 sätestatud eelduse faktiline alus ühise kogemuse ja loogika õpetustele, kuna kaebusi käsitlevasse sõltumatusse komisjoni isiklikult kohale tulemata jätmine võib tuleneda põhjustest, mis ei ole seotud kavatsusega takistada või lükata edasi varasema või eesseisva väljasaatmisotsuse täidesaatmist või kaebaja muul viisil väljasaatmist, eelkõige arvestades asjaolu, et komisjonide otsuseid ei tehta samal päeval ja järelikult ei lihtsusta rahvusvahelise kaitse taotlejate istungi päeval komisjoni tulemine ühelgi viisil väljasaatmisotsuse täitmist kaebuse rahuldamata jätmise korral.
- 29 Viiendaks ja viimasena on direktiivi 2013/32 artikli 46 lõikes 11 ette nähtud, et liikmesriigid võivad sätestada tingimused, mille täitmise korral võib eeldada õiguskaitsevahendi vaikivat tagasivõtmist või sellest loobumist, koos sel juhul järgitavate menetluseeskirjadega, samas ei sisalda see ühtegi sätet võimaluse kohta lükata õiguskaitsevahend selge põhjendamata tõttu tagasi.
- 30 Järelikult ei ole selge, kas eespool esitatud kaalutlusi võimaluse kohta tuletada rahvusvahelise kaitse taotluse vaikiva tühistamise või tagasilükkamise eeldus, kuna taotlus on selgelt põhjendamata, kohaldatakse õiguskaitsevahendite korral otse või analoogia alusel.
- 31 Arvestades eespool viidatud raskusi liidu õiguse asjakohaste sätete tähenduse tõlgendamisel, peab eelotsusetaotluse esitanud kohus vajalikuks esitada Euroopa Kohtule eelotsuse küsimused.